

A que seruorem habent, qui uapores concrescere non patitur. In eo uero quod scribit refrigerationem ipsius sensitorij, esse somni formalem causam, efficientem vero naturalem calorem mittem, & suauem, sibi cuiusque repugnat: quippe cum alibi dicat, frigiditatem esse efficientem, & illam non committere verum somnum, sed stuporem. Ad haec quid opus est in somno, & vigilia distinguere hoc modo causas, in materialem, & formalem, & efficientem: nam ad corporum naturalium compositionem hec distinctio pertinet: Inepte autem dicitur somnus fieri ex materia, & formam habere: facit. n. somnu vapor, aut humor, non quod materia illius sint, ex qua cōponatur, sicut corpora ex materia fieri dicitur: sed quod vim habeant committēdi huiusmodi affectionē. Sunt ergo oēs hmoī cause efficientes: nā calor gignit vapores, vapor autē obstruit, vel refrigerat, aut aliud facit, à quo somnus nascitur. Ac quā mala sit huiusmodi distinctio, ex eo etiam patet, quod causis vigilie, illam nequeat aptare. duas enim solum ponit causas, nempe calorem efficientem, & vaporem materialem, tanquam formalis nulla sit, neque ab eo doceri possit: oportet tamen huius esse formalem aliquam causam, si somnus eandem habet.

B Quod vero scribit, igneum calorem non posse vaporem facere, ipsem et cuerit aphorismo primo secundi, ubi habet somnum non naturalem fieri à calore igneo, eleuante vapores. Mirum quoque est, quod nolit humorem receptum in cerebro posse somnum naturalem facere, nisi simul adsit moderata frigiditas: quasi nequeat hoc facere obstruendo. Et quo pacto quæso moderata haec frigiditas, quæ potius moderata temperies caloris est, quam re vera frigiditatem dicere possis, ita ligabit sensus, & immobiles reddet, ut videmus in somno fieri? oportet sanè vehementissimum esse frigus, non moderatus, aut tēperatum calorem, qui huiusmodi vim obtineat. At nescio profecto, an aliquis tam stupidus reperiatur, qui putet sensum amitti in somno, eo quod frigiditas aliqua, ex vapore eleuato à cibo, cum tollat. Satius quidem fuerat Galenum in hac re imitari, quam tam cuiusque in hac re hallucinari. Vult enim ille vaporem somnum facere, quod obstruendo cauitates cerebri, viam calori, & facultati sensitivae precludat non quod moderata, aut insigni frigiditate, sensus extinguat, immobilesque reddat. Nec hoc qui dem voluit Aristoteles docet enim ille humorem, ex vapore genitum in cerebro, descendendo per venas, calorem repellere, & in corde concludere, ita ut nequeat calor expandi, mouerique ad sensoria, quæ sine illo sentire nequeunt. Ceterum si vniuersa medicamenta humida, vel moderate sicca, pariunt verum somnum, ut ille habet, frigida vero stuporem: non fiet igitur huiusmodi somnus, à vapore eleuato à corpore, nec hunc habebit materialem causam, nec frigiditatem formalem. Id quod etiam ex eo patet, quod cum formalem causam somni posuerit frigiditatem, statuatque in Epidemis vniuersos somnos hanc habere causam, dicat alibi cum fieri, vel à solo calore, vel cum humiditate temperata coniuncto. Sed quid quæso per humiditatem temperatam intelligere possumus? qualis erit ille humor, an sanguis, an pituita, aut vapor solus, aut humor ex eo genitus? in quo si exuberat frigiditas, & aquosus est, aut primita, sicut Aristoteli placet, nequit profecto moderata temperies in eo reperiri. Quid item per humorū utilem intelligit, cum ab illo dicit somnum fieri. nam si aquosus est, ut debet esse, qui ex vapore gignitur, erit profecto excrementosus. Iam uero somnum qui aestate fit, non esse naturalem, & uerum quis dicet? mirum enim, si totmens homo falsum somnum, & præter naturam, dum ualeat, dormiat, sentitque se iuuari, suasque operationes perficere, quas somnus semper facere consuevit: & qua ratione (quæso) fiet ille à vaporibus adustis? ut ipse tradit, si vapores ex plurimo potu aquoso, ac herbis frigidis, à debili calore eleuantur, refrigeranturque; partes interiores, aestate tempore: haec enim causæ crudos, & frigidos vapores, nequaquam vero acres, & mordaces gignere sunt aptæ. Perperam illud quoque dicitur thoracem, & partes in eo conclusas, aestate refrigeratas esse: minuitur quidem substantia calidi in natu, id est sanguis, aestate, sed propterea partes illæ refrigerate non dicuntur, aut imbecillum habere calorem ex quo nequeant vapores gignere. Nam ut humores benigni ex tempore minuantur, ita illi redundant, qui vehementi calore sunt prædicti: quod quidem ostendunt satis vehemens, ardor intolerabilis, morbi biliosi, qui ex tempore infestant, acciduntque ac testantur vehementissimum in toto corpore calorem abundare. Itaque errauit Montanus, & Alexander, qui arbitrantur refrigerari thoracem, cor aliaque; interna viscera, aestate, eò quod dissoluuntur calidi natuum propria substantia: nam alia pro illa gignitur, & viget ampliore calore prædicta: quo quidem præsentem, quis dicet, partes ita esse refrigeratas, ut nequeant præstare, quod solet vel mediocris calor efficere? Quir uero somni sint longissimi hyeme, tunc docebimus, quando causas differentiarum somni enarrabimus. Naturales vero tunc esse non probat ille, quod plurimi, & suaves vapores à plurimo cibo attollantur: nā vt acres vapores dicit aestate attolli, somnumque; facere non naturalem: sic qui hyeme fiunt, humidiores, frigidiores, & copiosiores etiam quis putabit esse, quam naturalis somni conditio postulat. Aut ergo naturales non sunt somni, qui hyerno tempore accedunt: aut si tales sunt, excludendi non erunt ab hac forma, qui in alijs temporibus conciliantur. Per vigiliam, labores, cogitationes, calorem natuum minui, & digeri, rectius forte quispiam dicet, quam cuiusque intendi. Nam et si illa, dum vehementia, & diuturna sunt, habent quoque vim acuendi calorem: sic per solita vitæ munia hoc non faciunt, ita ut opus sit somno, ad remittendam caloris acrimoniam, nam saepè etiam somnus oritur, ubi corpus præter modum est refrigeratum: & somnus ipse (ut postea ostendemus) non semper refrigerat, sed saepè calefacit.